

Euroopan unionin virallinen lehti

L 189

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

53. vuosikerta

22. heinäkuuta 2010

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Neuvoston direktiivi 2010/45/EU, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta laskutussääntöjen osalta 1

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetukset (Euratom) N:o 647/2010, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010, Bulgariassa sijaitsevan Kozloduy-ydinvoimalan yksiköiden 1–4 käytöstä poistamiselle myönnettävästä unionin rahoitustuesta ("Kozloduy-ohjelma") 9

PÄÄTÖKSET

2010/405/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2010, luvan antamisesta tiiviimmälle yhteistyölle avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 12

Hinta: 3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

2010/406/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2010, yhdeksänneistä Euroopan kehitysrahastosta (EKR) ja edellisistä EKR:istä rahoitetuista hankkeista vapautuneiden varojen osoittamisesta Sudanin heikko-osaisimman väestön tarpeisiin 14

2010/407/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010, liiallisen alijäämän olemassaolosta Tanskassa 15

2010/408/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010, liiallisen alijäämän olemassaolosta Suomessa 17

2010/409/EU:

- ★ Komission päätös, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY 7 artiklassa tarkoitetuista yhteisistä turvallisuustavoitteista (tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4889) ⁽¹⁾ 19

Oikaisuja

- ★ Oikaistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 388/2010/EU, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2010, makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle (EUVL L 179, 14.7.2010) 28

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2010/45/EU,

annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010,

yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta laskutussääntöjen osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetussa neuvoston direktiivissä 2006/112/EY⁽¹⁾ säädetään arvonlisäveroon liittyviä, las-
kuja koskevia edellytyksiä ja sääntöjä sisämarkkinoiden
moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Mainitun di-
rektiivin 237 artiklan mukaisesti komissio on antanut
kertomuksen, jossa todetaan tekninen kehitys huomioon
ottaen eräitä sähköiseen laskutukseen liittyviä ongelmia ja
lisäksi todetaan eräitä muita aloja, joilla arvonlisävero-
sääntöjä olisi yksinkertaistettava sisämarkkinoiden toi-
minnan parantamiseksi.
- (2) Koska kirjanpidon on oltava riittävää, jotta jäsenvaltiot
voivat valvoa yhdestä jäsenvaltiosta väliaikaisesti toiseen
liikkuvia tavaroita, olisi tehtävä selväksi, että kirjanpidon
on sisällettävä tiedot jäsenvaltioiden välillä väliaikaisesti
liikkuvien tavaroiden arvioinnista. Arviointia varten ta-
pahtuvaa tavaroiden siirtoa toiseen jäsenvaltioon ei olisi
myöskään pidettävä arvonlisäverotuksessa tavaroiden luo-
vutuksena.
- (3) Arvonlisäverosaatavan syntymistä yhteisön sisäisissä tava-
roiden luovutuksissa ja yhteisön sisäisissä tavaroiden han-
kinnoissa koskevia sääntöjä olisi selkeytettävä, jotta var-
mistetaan yhteenvedoilmoituksissa toimitettujen tietojen
yhtenmukaisuus ja tällaisten ilmoitusten avulla tapahtu-
van tietojenvaihdon oikea-aikaisuus. Lisäksi on asianmu-
kaista, että tavaroiden luovutus jatkuvana suorituksena
yhdestä jäsenvaltiosta toiseen yli yhden kalenterikuukau-
den ajan olisi katsottava loppuunsaatuiksi kunkin ka-
lenterikuukauden lopussa.
- (4) Jotta voitaisiin auttaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joilla
on vaikeuksia maksaa arvonlisävero toimivaltaiselle viran-
omaiselle ennen kuin ne ovat saaneet maksun hankki-
joiltaan, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus sallia ar-
vonlisäveron tilittäminen käyttäen kassaperusteista kirjan-
pitojärjestelmää, jossa tavaroiden luovuttajat ja palvelui-
den suorittajat maksavat arvonlisäveron toimivaltaiselle
viranomaiselle saadessaan maksun luovutuksesta tai suo-
rituksesta ja jossa luovuttajalle ja suorittajalle syntyy vä-
hennysoikeus hänen maksaessaan luovutuksesta tai suo-
rituksesta. Tämän pitäisi mahdollistaa se, että jäsenvaltiot
ottavat käyttöön vapaaehtoisien kassaperusteisen kirjanpi-
tojärjestelmän, joka ei vaikuta kielteisesti niiden arvonli-
säverotulojen kassavirtaan.
- (5) Oikeusvarmuuden varmistamiseksi yrityksille niiden las-
kusvelvoitteiden osalta olisi selkeästi mainittava, minkä
jäsenvaltion laskutussääntöjä sovelletaan.
- (6) Sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi on tarpeen
säättää yhdenmukaisesta määräajasta laskun laatimiselle
tiettyjen rajat ylittävien luovutusten ja suoritusten osalta.
- (7) Tiettyjä laskuissa mainittavia tietoja koskevia vaatimuksia
olisi muutettava, jotta voitaisiin tehostaa verovalvontaa,
saada aikaan rajat ylittävien ja kotimaisten luovutusten ja
suoritusten tasavertainen kohtelu ja edistää sähköistä las-
kutusta.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

- (8) Koska sähköisen laskutuksen käyttö voi auttaa yrityksiä vähentämään kustannuksia ja olemaan kilpailukykyisempiä, nykyisiä sähköistä laskutusta koskevia arvonlisäverovaatimuksia olisi tarkistettava nykyisten rasitteiden ja esteiden poistamiseksi. Paperisia ja sähköisiä laskuja olisi kohdeltava tasavertaisesti, ja paperilaskutuksen hallinnollisten rasitteiden ei pitäisi kasvaa.
- (9) Tasavertaisen kohtelun olisi koskettava myös veroviranomaisten toimivaltaa. Veroviranomaisten valvontatoimivallan ja verovelvollisten oikeuksien ja velvollisuuksien olisi oltava samanlaajuisia riippumatta siitä, valitseeko verovelvollinen paperiset vai sähköiset laskut.
- (10) Laskujen on vastattava todellisia luovutuksia ja suorituksia, ja niiden aitous, eheys ja luettavuus olisi sen vuoksi varmistettava. Liiketoiminnan valvontakeinoja voidaan käyttää luomaan luotettava tarkastusketju laskujen ja luovutusten tai suoritusten välille varmistaen siten, että kaikki laskut (paperiset tai sähköiset) täyttävät kyseiset vaatimukset.
- (11) Sähköisten laskujen aitous ja eheys voidaan varmistaa myös käyttämällä tiettyjä olemassa olevia tekniikoita, esimerkiksi automaattista tiedonsiirtoa (EDI) ja kehittyneitä sähköisiä allekirjoituksia. Koska on kuitenkin olemassa muita tekniikoita, verovelvollisilta ei pitäisi edellyttää minkään erityisen sähköistä laskutusta koskevan tekniikan käyttöä.
- (12) Olisi selvennettävä, että jos verovelvollinen tallettaa laatimansa tai vastaanottamansa laskut sähköisesti online, paitsi sillä jäsenvaltiolla, johon verovelvollinen on sijoittautunut, myös sillä jäsenvaltiolla, jossa vero on maksettava, olisi oltava oikeus tutustua niihin valvontaa varten.
- (13) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa arvonlisäveroon liittyvien laskutusta koskevien sääntöjen yksinkertaistamista, nykyaikaistamista ja yhdenmukaistamista koskevia tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä perussopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (14) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja unionin edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.

- (15) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 17 artiklan 2 kohdan f alakohta seuraavasti:

”f) verovelvolliselle suoritettu palvelu, joka koskee kyseisen tavarantoimittajan arviointia tai siihen kohdistuvaa työtä, joka fyysisesti suoritetaan tavarantoimittajan lähetyksen tai kuljetuksen saapumisen jäsenvaltion alueella, jos tavara arvioinnin tai työn jälkeen palautetaan kyseiselle verovelvolliselle siihen jäsenvaltioon, josta se alun perin lähetettiin tai kuljetettiin;”;

- 2) Korvataan 64 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yli yhden kalenterikuukauden ajan jatkuvana suorituksena tapahtuvat sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka lähetetään tai kuljetetaan muuhun kuin näiden tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltioon ja jotka luovutetaan arvonlisäverosta vapautettuina tai jotka verovelvollinen siirtää arvonlisäverosta vapautettuina toiseen jäsenvaltioon yrityksensä tarpeita varten 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, katsotaan loppuunsaatetuiksi kunkin kalenterikuukauden päättyessä, kunnes tavaroiden luovutus loppuu.

Yli yhden vuoden ajan jatkuvana suorituksena tapahtuvat palvelujen suoritukset, joista hankkija on 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron ja joista ei aiheudu tilityksiä tai maksuja kyseisen ajanjakson aikana, katsotaan loppuunsaatetuiksi kunkin kalenterivuoden päättyessä, kunnes palvelujen suoritus loppuu.

Jäsenvaltiot voivat tietyissä muissa kuin ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa säätää, että tietyn ajanjakson aikana jatkuvana suorituksena tapahtuvat tavaroiden luovutukset tai palvelujen suoritukset on katsottava loppuunsaatetuiksi vähintään yhden vuoden välein.”;

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 3) Korvataan 66 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohta ja toinen kohta seuraavasti:

"c) jos laskua ei laadita tai jos se laaditaan myöhässä, määrätyn ajan kuluessa, mutta viimeistään jäsenvaltioiden 222 artiklan toisen kohdan nojalla laskujen laatimiselle asettaman määräajan päättyessä tai, jos jäsenvaltio ei ole asettanut tällaista määräaikaa, määrätyn ajan kuluessa verotettavan tapahtuman toteutumishetkestä.

Ensimmäisessä kohdassa säädettyä poikkeusta ei kuitenkaan sovelleta sellaisten palvelujen suorituksiin, joiden osalta asiakas maksaa arvonlisäveron 196 artiklan nojalla, eikä 67 artiklassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin tai siirtoihin."

- 4) Korvataan 67 artikla seuraavasti:

"67 artikla

Jos muuhun kuin lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltioon lähetetyt tai kuljetetut tavarat luovutetaan 138 artiklassa säädetyn edellytyksin arvonlisäverosta vapautettuina tai jos verovelvollinen siirtää tavarat arvonlisäverosta vapautettuina toiseen jäsenvaltioon yrityksensä tarpeita varten, verosaatava syntyy laskun laatimishetkellä tai 222 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua määräajan päättyessä, jos laskua ei ole laadittu siihen mennessä.

Edellä olevaa 64 artiklan 1 kohtaa, 64 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa ja 65 artiklaa ei sovelleta ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin tai siirtoihin."

- 5) Korvataan 69 artikla seuraavasti:

"69 artikla

Verosaatava tavaroiden yhteisöhankinnoista syntyy laskun laatimishetkellä tai 222 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua määräajan päättyessä, jos laskua ei ole laadittu siihen mennessä."

- 6) Korvataan 91 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot hyväksyvät sen sijaan Euroopan keskuspankin verosaatavan syntymishetkellä julkaiseman viimeisimmän valuuttakurssin käyttämisen. Muuntaminen muiden valuuttojen kuin euron välillä tehdään soveltamalla kunkin valuutan euron muuntokurssia. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niille ilmoitetaan asiasta, jos verovelvollinen käyttää tätä mahdollisuutta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tiettyjen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisten ryhmien osalta soveltaa tullausarvon laskemisesta voimassa olevien yhteisön säännösten mukaisesti määritettyä muuntokurssia."

- 7) Lisätään artikla seuraavasti:

"167 a artikla

Jäsenvaltiot voivat valinnaisen järjestelmän mukaisesti säättää, että verovelvollisen, jonka arvonlisäverosaatava syntyy yksinomaan 66 artiklan b alakohdan mukaisesti, vähennys-oikeutta lykätään siihen asti, kunnes arvonlisävero tälle luovutetuista tavaroista tai suoritetuista palveluista on maksettu luovuttajalle tai suorittajalle.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua valinnaista järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden on asetettava verovelvollisille, jotka käyttävät järjestelmää niiden alueella, kynnysarvo, joka perustuu 288 artiklan mukaisesti laskettuun verovelvollisen vuotuisen liikevaihtoon. Tämä kynnysarvo voi olla enintään 500 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana. Jäsenvaltiot voivat nostaa tämän kynnysarvon enintään 2 000 000 euroon tai sen vasta-arvoon kansallisena valuuttana arvonlisäverokomiteaa kuultuaan. Jäsenvaltioilta, jotka ovat 31 päivänä joulukuuta 2012 soveltaneet kynnysarvoa, joka on korkeampi kuin 500 000 euroa tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana, ei kuitenkaan edellytetä arvonlisäverokomitean kuulemistä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvonlisäverokomitealle ensimmäisen kohdan nojalla toteutetuista kansallisista lainsäädäntötoimenpiteistä."

- 8) Muutetaan 178 artikla seuraavasti:

- a) korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) edellä olevan 168 artiklan a alakohdan mukaisen tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia koskevan vähennyksen osalta XI osaston 3 luvun 3–6 jakson mukaisesti laaditun laskun hallussapitoa;"

- b) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) edellä olevan 168 artiklan c alakohdan mukaisen tavaroiden yhteisöhankintoja koskevan vähennyksen osalta verovelvollisen suorittamista tavaroiden yhteisöhankinnoista maksettavan arvonlisäveron laskemiseksi tarvittavien kaikkien tietojen mainitsemista 250 artiklassa edellytetyssä arvonlisäveroilmoituksessa sekä XI osaston 3 luvun 3–5 jakson mukaisesti laaditun laskun hallussapitoa;"

- 9) Korvataan 181 artikla seuraavasti:

"181 artikla

Jäsenvaltiot voivat sallia verovelvollisen, jolla ei ole hallussaan XI osaston 3 luvun 3–5 jakson mukaista laskua, tehdä 168 artiklan c alakohdassa tarkoitettua vähennyksen tavaroiden yhteisöhankintojen osalta."

10) Korvataan 197 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) verovelvollisen, joka ei ole sijoittautunut tavaroiden vastaanottajan jäsenvaltioon, laatima lasku on laadittu 3 luvun 3–5 jakson mukaisesti.”;

11) Korvataan 217 artikla seuraavasti:

”217 artikla

Tässä direktiivissä ’sähköisellä laskulla’ tarkoitetaan laskua, joka sisältää tässä direktiivissä vaaditut tiedot ja joka on laadittu ja vastaanotettu sähköisessä muodossa.”;

12) Lisätään XI osaston 3 luvun 3 jaksoon artikla seuraavasti:

”219 a artikla

Rajoittamatta 244–248 artiklan soveltamista sovelletaan seuraavaa:

1) Laskutukseen on sovellettava sen jäsenvaltion säännöksiä, jossa tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus katsotaan tehdyksi V osaston säännösten mukaisesti.

2) Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laskutukseen on sovellettava sen jäsenvaltion säännöksiä, jossa tavaroiden luovuttajan tai palvelujen suorittajan liiketoiminnan kotipaikka on tai jossa hänellä on kiinteä toimipaikka, josta luovutus tai suoritus tapahtuu, tai, jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, sen jäsenvaltion säännöksiä, jossa luovuttajan tai suorittajan kotipaikka tai vakainainen asuinpaikka sijaitsee, kun:

a) luovuttaja tai suorittaja ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus katsotaan tehdyksi V osaston säännösten mukaisesti, tai tämän toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen 192 a artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan.

Jos kuitenkin hankkija laatii laskun (itselaskutus), sovelletaan 1 kohtaa.

b) tavaroiden luovutusta tai palvelujen suoritusta ei katsota tehdyksi yhteisössä V osaston säännösten mukaisesti.”;

13) Korvataan 220 artikla seuraavasti:

”220 artikla

1. Verovelvollisen on varmistettava, että verovelvollinen itse, hankkija tai verovelvollisen nimissä ja puolesta kolmas taho laatii laskun seuraavissa tapauksissa:

1) verovelvollisen toiselle verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, tekemistä tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista;

2) edellä 33 artiklassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista;

3) edellä 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti tehdyistä tavaroiden luovutuksista;

4) ennakkomaksuista, jotka tälle on maksettu ennen kuin jokin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista tehtiin;

5) ennakkomaksuista, jotka toinen verovelvollinen tai oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen, on maksanut tälle ennen palvelujen suorittamisen päättymistä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laskun laatimista ei vaadita 135 artiklan 1 kohdan a–g alakohdan mukaisesti verosta vapautetuista palvelujen suorituksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 221 artiklan 2 kohdan soveltamista.”;

14) Lisätään artikla seuraavasti:

”220 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että verovelvolliset laativat yksinkertaistetun laskun kummassakin seuraavista tapauksista:

a) kun laskun määrä on enintään 100 euroa tai sen vastarvo kansallisena valuuttana;

b) kun laadittu lasku on tosite tai ilmoitus, jota pidetään laskuna 219 artiklan nojalla.

2. Jäsenvaltiot eivät saa sallia, että verovelvolliset laativat yksinkertaistetun laskun, kun laskut on laadittava 220 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohdan nojalla tai kun tavaroiden verotettavan luovutuksen tai palvelujen verotettavan suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on suoritettava, tai jonka toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen 192 a artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan.”;

15) Korvataan 221, 222, 223, 224 ja 225 artikla seuraavasti:

”221 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvolliset laatimaan 226 artiklassa tai 226 b artiklassa edellytettyjen yksityiskohtien mukaisen laskun muistakin kuin 220 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista ja palveluiden suorituksista.

2. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa verovelvolliset, joiden liiketoiminnan kotipaikka on kyseisten jäsenvaltioiden alueella tai joilla on niiden alueella kiinteä toimipaikka, josta tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan, laatimaan 226 tai 226 b artiklassa edellytettujen yksityiskohtien mukaisen laskun 135 artiklan 1 kohdan a–g alakohdan mukaisesti vapautettujen tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jotka kyseiset verovelvolliset ovat tehneet niiden alueella tai yhteisön ulkopuolella.

3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verovelvolliset 220 artiklan 1 kohdassa tai 220 a artiklassa säädetystä velvollisuudesta laatia lasku verovelvollisten niiden alueella tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jotka on vapautettu 110 ja 111 artiklan, 125 artiklan 1 kohdan, 127 artiklan, 128 artiklan 1 kohdan, 132 artiklan, 135 artiklan 1 kohdan h–l alakohdan, 136, 371, 375, 376 ja 377 artiklan, 378 artiklan 2 kohdan, 379 artiklan 2 kohdan sekä 380–390 b artiklan nojalla ja joihin voi liittyä oikeus vähentää edeltävässä vaiheessa maksettu arvonlisävero.

222 artikla

Tavaroiden luovutusten, jotka on tehty 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, ja palvelujen suoritusten, joista hankkija on 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron, osalta lasku on laadittava viimeistään verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15 päivänä.

Muiden tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta jäsenvaltiot voivat asettaa verovelvollisille määräajat laskujen laatimiselle.

223 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että verovelvolliset laativat kokoomalaskuja, joissa on tiedot useista erillisistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, edellyttäen että kokoomalaskussa mainituista luovutuksista tai suorituksista syntyy arvonlisäverosaatava saman kalenterikuukauden aikana.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että kokoomalaskuihin sisältyy luovutuksia tai suorituksia, joista on syntynyt arvonlisäverosaatava yli yhden kalenterikuukauden pituisen ajanjakson aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta 222 artiklan soveltamista.

224 artikla

Hankkija voi laatia laskun verovelvollisen tälle tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jos osapuolet ovat etukäteen tehneet keskenään asiasta sopimuksen ja edellyttäen että on olemassa järjestely, jonka mukaisesti tavaroita luovuttava ja palveluja suorittava verovelvollinen hyväksyy kunkin laskun. Jäsenvaltio voi vaatia, että tällaiset laskut laaditaan verovelvollisen nimissä ja puolesta.

225 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa verovelvollisille erityisehtoja tapauksissa, joissa kolmas taho tai hankkija, joka laatii laskut, on sijoittautunut maahan, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU (*) ja asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 (**) säädettyä soveltamisalaa;

(*) Neuvoston direktiivi 2010/24/EU, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010, keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1).

(**) Neuvoston asetus (EY) N:o 1798/2003, annettu 7 päivänä lokakuuta 2003, hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 264, 15.10.2003, s. 1).;

16) Muutetaan 226 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”7a) jos verosaatava syntyy 66 artiklan b alakohdan mukaisella maksun vastaanottamishetkellä ja vähennysoikeus syntyy, kun vähennyskelpoista veroa koskeva verosaatava syntyy, maininta ’kassaperusteinen kirjanpito’;”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”10a) jos laskun laatii luovutuksen tai suorituksen vastaanottava hankkija luovuttajan tai suorittajan sijaan, maininta ’itselaskutus’;”

c) korvataan 11 kohta seuraavasti:

”11) jos kyseessä on vapautus, viittaus tämän direktiivin sovellettavaan säännökseen tai vastaavaan kansalliseen säännökseen taikka tieto tavaroiden luovutukseen tai palvelujen suoritukseen sovellettavan vapautuksen perusteesta;”

d) lisätään kohta seuraavasti:

”11a) kun hankkija on veronmaksuvelvollinen, maininta ’käännetty verovelvollisuus’;”

e) korvataan 13 ja 14 kohta seuraavasti:

”13) kun sovelletaan matkatoimistojen voittomarginaalijärjestelmää, maininta ’voittomarginaalijärjestelmä – matkatoimistot’;

14) kun sovelletaan jotakin käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden erityisjärjestelmää, tapauksen mukaan maininta ’voittomarginaalijärjestelmä – käytetyt tavarat’; ’voittomarginaalijärjestelmä – taide-esineet’ tai ’voittomarginaalijärjestelmä – keräily- ja antiikkiesineet’;”

17) Lisätään artiklat seuraavasti:

"226 a artikla

Kun laskun laatii verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa vero on maksettava, tai jonka toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu tavarantoimintaan tai palvelun suorittamiseen 192 a artiklassa tarkoitetulla tavalla ja joka luovuttaa tavaroita tai suorittaa palveluja veronmaksuvelvolliselle hankkijalle, verovelvollinen voi jättää merkitsemättä 226 artiklan 8, 9 ja 10 kohdassa tarkoitetut tiedot ja merkitä niiden sijaan luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen veron perusteen viittaamalla niiden määrään tai laajuuteen ja niiden luonteeseen.

226 b artikla

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 220 a artiklan ja 221 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla laadituissa yksinkertais-
tettuihin laskuihin on ainakin seuraavat tiedot:

- a) laatimispäivä;
- b) tavarat luovuttavan tai palvelut suorittavan verovelvollisen tunnistetiedot;
- c) luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen tunnistetiedot;
- d) maksettava arvonlisäveron määrä tai tiedot, joiden perusteella se voidaan laskea;
- e) jos laadittu lasku on tosite tai ilmoitus, jota pidetään laskuna 219 artiklan nojalla, erityinen ja yksiselitteinen viittaus kyseiseen alkuperäiseen laskuun sekä erityiset tiedot, joita muutetaan.

Jäsenvaltiot eivät saa vaatia laskuihin muita tietoja kuin 226, 227 ja 230 artiklassa tarkoitetut tiedot.”;

18) Poistetaan 228 artikla;

19) Korvataan 230 artikla seuraavasti:

"230 artikla

Laskussa olevat määrät voidaan ilmaista minkä tahansa valuutan määräisinä, edellyttäen että maksettavan tai oikais-
tavan arvonlisäveron määrä ilmaistaan jäsenvaltion kansallisen valuutan määräisenä soveltaen 91 artiklassa säädettyä muuntokurssimenetelmää.”;

20) Poistetaan 231 artikla;

21) Korvataan XI osaston 3 luvun 5 jakson otsikko seuraavasti:

"Paperiset laskut ja sähköiset laskut”;

22) Korvataan 232 ja 233 artikla seuraavasti:

"232 artikla

Sähköisen laskun käyttö edellyttää vastaanottajan suostumusta.

233 artikla

1. Laskun alkuperän aitous, sen sisällön eheys ja sen luottavuus on varmistettava laskun laatimishetkestä laskun talletuskauden loppuun saakka, riippumatta siitä, onko lasku paperilla vai sähköisessä muodossa.

Kunkin verovelvollisen on määritettävä tapa varmistaa laskun alkuperän aitous, sen sisällön eheys ja sen luottavuus. Tämä voidaan saavuttaa millä tahansa liiketoiminnan valvontakeinolla, joka luo luotettavan tarkastusketjun laskun sekä tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen välille.

’Alkuperän aitoudella’ tarkoitetaan vakuuttuneisuutta luovuttajan tai suorittajan taikka laskun laatijan henkilöllisyydestä.

’Sisällön eheydellä’ tarkoitetaan, että tämän direktiivin mukaisesti vaadittua sisältöä ei ole muutettu.

2. Paitsi 1 kohdassa kuvatun tyyppisillä liiketoiminnan valvontakeinoilla sähköisen laskun alkuperän aitous ja sisällön eheys voidaan varmistaa esimerkiksi seuraavilla tekniikoilla:

- a) sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/93/EY (*) 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kehittynyt sähköinen allekirjoitus, joka perustuu direktiivin 1999/93/EY 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuun hyväksyttyyn varmenteeseen ja joka on luotu saman artiklan 6 kohdassa tarkoitettulla turvallisella allekirjoituksen luomismenetelmällä;
- b) automaattinen tiedonsiirto (EDI), sellaisena kuin se määritellään sähköisen tiedon vaihdon oikeudellisista näkökohdista 19 päivänä lokakuuta 1994 annetun komission suosituksen 94/820/EY (**) 2 artiklassa, jos siirtoa koskevassa sopimuksessa edellytetään sellaisten menetelmien käyttöä, jotka takaavat tietojen alkuperän aitouden ja niiden eheyden.

(*) EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12.

(**) EYVL L 338, 28.12.1994, s. 98.”;

23) Poistetaan 234 artikla;

24) Korvataan 235, 236 ja 237 artikla seuraavasti:

"235 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa erityisvaatimuksia niiden alueella luovutettuja tavaroita ja suoritettuja palveluja koskevien sähköisten laskujen toimittamiselle sellaisesta maasta, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 säädettyä soveltamisalaa.

236 artikla

Kun samalle vastaanottajalle lähetetään tai tämän saataville asetetaan useita sähköisiä laskuja sisältävä erä, yksittäisiin laskuihin liittyvät yhteiset tiedot voidaan mainita ainoastaan kerran, jos tiedot kunkin laskun osalta ovat saatavissa kokonaisuudessaan.

237 artikla

Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle riippumattomaan taloustutkimukseen perustuvan kokonaisarviointikertomuksen 1 päivästä tammikuuta 2013 sovellettavien laskutussääntöjen vaikutuksista ja erityisesti siitä, missä määrin ne ovat tosiasiallisesti johtaneet yritysten hallinnollisten rasitteiden vähenemiseen, sekä tarvittaessa asianmukaisen ehdotuksen tähän liittyvien sääntöjen muuttamiseksi.”;

25) Muutetaan 238 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat arvonlisäkomiteaa kuultuaan mahdollisesti vahvistamiensa edellytysten mukaisesti säätää, että seuraavissa tapauksissa tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia koskeviin laskuihin on merkittävä ainoastaan 226 b artiklan nojalla vaadittavat tiedot:

- a) kun laskun määrä on yli 100 euroa, mutta enintään 400 euroa, tai sen vasta-arvo kansallisena valuuttana;
- b) kun asianomaisen alan kauppa- tai hallintokäytäntöjen takia tai laskujen laatimista koskevien teknisten olosuhteiden vuoksi kaikkia 226 ja 230 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita on erityisen hankala noudattaa.”;

b) poistetaan 2 kohta;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa säädettyjä yksinkertaistettuja järjestelyjä ei sovelleta, jos laskut on laadittava 220 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohdan nojalla tai jos tavaroiden verotettavan luovutuksen tai palvelujen verotettavan suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, tai jonka toimipaikka tuossa jäsenvaltiossa ei osallistu tavarantoimintaan tai palvelun

suoritukseen 192 a artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan.”;

26) Korvataan 243 artikla seuraavasti:

"243 artikla

1. Jokaisen verovelvollisen on pidettävä rekisteriä niistä tavaroista, jotka se on lähettänyt tai kuljettanut tai jotka on sen puolesta lähetetty tai kuljetettu lähtöjäsenvaltion ulkopuolelle mutta yhteisön alueelle 17 artiklan 2 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia varten, jotka koskevat näiden tavaroiden arviointia tai niihin kohdistuvaa työtä taikka niiden väliaikaista käyttöä.

2. Jokaisen verovelvollisen on pidettävä riittävän yksityiskohtaista kirjanpitoa, jotta voidaan yksilöidä tavarat, jotka verovelvolliselle on lähettänyt toisesta jäsenvaltiosta kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa arvonlisäverotunnisteen saanut verovelvollinen tai joku muu tämän puolesta ja jotka on käytetty palveluihin, joissa on kyse näiden tavaroiden arvioinnista tai näihin tavaroihin kohdistuvasta työstä.”;

27) Poistetaan 246 artikla;

28) Korvataan 247 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio voi vaatia 233 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämisen varmistamiseksi, että laskut talletetaan siinä alkuperäisessä muodossa eli paperisina tai sähköisinä, jossa ne on toimitettu tai asetettu saataville. Se voi myös vaatia, että kun laskut talletetaan sähköisinä, myös tiedot, jotka takaavat laskujen alkuperän aitouden ja niiden sisällön eheyden 233 artiklan mukaisesti, talletetaan sähköisinä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio voi vahvistaa erityisvaatimuksia laskujen tallettamisen kieltämisestä tai rajoittamisesta sellaisessa maassa, jonka kanssa ei ole sopimusta, joka koskee keskinäistä avunantoa ja jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 säädettyä soveltamisalaa tai johon liittyy 249 artiklassa tarkoitettu, sähköisessä muodossa oleviin laskuihin tutustumista, niiden kopiointia ja käyttöä koskeva oikeus.”;

29) Lisätään XI osaston 3 luvun 4 jaksoon artikla seuraavasti:

"248 a artikla

Jäsenvaltiot voivat valvontaa varten ja tiettyjen verovelvollisten osalta tai tietyissä tapauksissa vaatia, että niiden alueella luovutettuja tavaroita ja suoritettuja palveluita koskevat laskut ja niiden alueelle sijoittautuneiden verovelvollisten vastaanottamat laskut käännetään niiden viralliselle kielelle. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa asettaa laskujen kääntämistä koskevaa yleistä vaatimusta.”;

30) Korvataan 249 artikla seuraavasti:

"249 artikla

Kun verovelvollinen tallettaa laatimansa tai vastaanottamansa laskut sähköisesti siten, että asianomaisiin tietoihin taataan online-yhteys, verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ja, jos arvonlisävero on maksettava toisessa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on valvontaa varten oikeus tutustua laskuihin, kopioida ne ja käyttää niitä.";

31) Korvataan 272 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot eivät voi vapauttaa ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja verovelvollisia 3 luvun 3–6 jaksossa ja 4 luvun 3 jaksossa säädetyistä laskutusta koskevista velvollisuuksista.".

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säädökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2013.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. REYNERS

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EURATOM) N:o 647/2010,

annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010,

Bulgariassa sijaitsevan Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 käytöstä poistamiselle myönnettävästä unionin rahoitustuesta ("Kozloduy-ohjelma")

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamis-

ottaa huomioon Bulgarian lisärahoituspyynnön,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Liittymisneuvottelujen aikana vuonna 2005 Bulgaria myöntyi sulkemaan Kozloduyn ydinvoimalan yksiköt 1 ja 2 viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 sekä yksiköt 3 ja 4 viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 ja myöhemmin poistamaan nämä yksiköt käytöstä. Euroopan unioni ilmaisi haluavansa jatkaa rahoitustuen myöntämistä vuoteen 2009 saakka jatkotoimenpiteenä liittymistä valmistelevalle tuelle, jota oli suoritettu Phare-ohjelmasta käytöstäpoistoa koskeviin Bulgarian toimiin.
- (2) Ottaen huomioon Bulgarian sitoumuksen sulkea Kozloduyn ydinvoimalan yksiköt 3 ja 4, Bulgarian tasavallan ja Romanian liittymisehdoista tehdyn asiakirjan, jäljempänä 'vuoden 2005 liittymisasiakirja', 30 artiklassa perustettiin tukiohjelma, joka liittyy Bulgarian sitoumukseen sulkea Kozloduyn ydinvoimalan yksiköt 3 ja 4, jäljempänä 'Kozloduy-ohjelma'. Ohjelmaan oli osoitettu 210 miljoonaa euroa vuosina 2007–2009. Ohjelmaan sisältyi tuki, jonka tarkoituksena on kattaa Kozloduyn ydinvoimalan sulkemisesta aiheutuva kapasiteetin menetys.
- (3) Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) hallinnoimia käytöstäpoiston kansainvälisiä tukirahastoja on ollut käytössä useiden vuosien ajan. Unioni on näiden rahastojen suurin kartuttaja.

- (4) Unioni tunnustaa Bulgarian toteuttamat toimet ja sen saavuttaman hyvän edistymisen Kozloduy-ohjelmaan sisältyvässä käytöstäpoiston valmisteluvaiheessa, jossa on käytetty vuoteen 2009 saakka käyttöön annettuja unionin varoja. Se tunnustaa myös tarpeen jatkaa rahoitustukea vuoden 2009 jälkeen, jotta ohjelmassa voidaan edetä varsinaisiin purkutöihin vuoden 2005 liittymisasiakirjan mukaisesti ja korkeimpia turvallisuusstandardeja noudattaen.
- (5) Lisäksi on tärkeää hyödyntää Kozloduyn ydinvoimalan omia henkilöstöresursseja, koska niillä saadaan täyttöön tarvittavaa asiantuntemusta, lisätään taitotietoa ja osaamista sekä samalla lievennetään aikaistetun sulkemisen sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia jatkamalla suljetun ydinvoimalan henkilöstön työllistämistä. Rahoitustuen jatkaminen on näin ollen tärkeää, jotta voidaan noudattaa vaadittavia turvallisuus-, terveys- ja ympäristöstandardeja.
- (6) Unioni tunnustaa olevan tarpeen antaa rahoitustukea myös sen vuoksi, että energiasektoriin kohdistuvia vaikutuksia lieventäviä toimenpiteitä voidaan jatkaa, kun otetaan huomioon ydinvoimalayksiköiden sulkemisesta aiheutuvan kapasiteetin menetyksen suuruus ja sen vaikutukset alueen energian huoltovarmuuteen.
- (7) Unioni tunnustaa tarpeen lieventää kasvaneiden ympäristölle aiheutuvien vahinkojen ja lisäntyneiden päästöjen vaikutuksia, jotka johtuvat siitä, että korvaava kapasiteetti saadaan pääasiassa lisäämällä ruskohiilivoimaloiden käyttöä.
- (8) Siksi on syytä osoittaa unionin yleisestä talousarviosta 300 miljoonan euron määrä Kozloduyn ydinvoimalan käytöstä poistamisen rahoittamiseen vuosina 2010–2013.
- (9) Käytöstä poistamiseen osoitetut unionin yleisen talousarvion määrärahat eivät saisi johtaa unionin energiamarkkinoilla toimivien energiahuoltoyhtiöiden välisen kilpailun vääristymiseen. Näitä määrärahoja olisi käytettävä myös energiatehokkuutta ja energiasäästöjä koskevien toimenpiteiden rahoittamiseen unionin säännösten ja Euroopan energian yhteismarkkinoiden toimintaa koskevien sääntöjen mukaisesti.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 20. päivänä toukokuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- (10) Rahoitustuki olisi edelleen myönnettävä unionin rahoitusosuutena Kozloduyn käytöstäpoiston kansainväliseen tukirahastoon, jota hallinnoi EBRD.
- (11) EBRD:n tehtäviin kuuluu käytöstäpoisto-ohjelmiin osoitettujen julkisten varojen hallinnointi niiden ydinvoimalayksiköiden osalta, joista oli tehty sulkemissopimus liittymisneuvottelujen yhteydessä. EBRD valvoo näiden ohjelmien varainhoitoa, jotta julkisten varojen käyttö olisi mahdollisimman tehokasta. Lisäksi EBRD hoitaa talousarvion toteuttamiseen liittyviä tehtäviä, jotka komissio on uskonut sille Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ (varainhoitoasetus) vaatimusten mukaisesti.
- (12) Suurimman mahdollisen tehokkuuden varmistamiseksi ja mahdollisten ympäristövaikutusten minimoimiseksi Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 käytöstä poistaminen olisi suoritettava parasta mahdollista teknistä asiantuntemusta käyttäen ja ottaen huomioon suljettavien yksiköiden luonne ja tekniset erityispiirteet.
- (13) Kozloduyn ydinvoimalan käytöstä poistamisessa noudatetaan ympäristölainsäädäntöä ja erityisesti tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY ⁽²⁾.
- (14) Aikaisemmin rahoitettujen ohjelmien arvioinnin ja tulokellisuuden tarkastusten avulla olisi varmistettava taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteiden noudattaminen myönnettyjen varojen osalta.
- (15) Tähän asetukseen olisi sisällytettävä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ 38 kohdan mukainen rahoitusohje koko Kozloduy-ohjelman keston ajaksi, tämän kuitenkin vaikuttamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määriteltyyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan.
- (16) Neuvoston asetuksella (Euratom) N:o 549/2007 ⁽⁴⁾ perustetun komitean olisi avustettava komissiota tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavien toimenpiteiden hyväksymisessä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tällä asetuksella perustetaan ohjelma (jäljempänä 'Kozloduy-ohjelma'), jolla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt Bulgariassa sijaitsevan Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 käytöstä poistamisen jatkamiseen ja niiden aikaistetusta sulkemisesta alueen ympäristöön, talouteen ja huoltovarmuuteen aiheutuvien seurauksien käsittelemiseen annettavan unionin rahoitustuen täytäntöönpanoa varten.

2 artikla

Kozloduy-ohjelmaan osoitettavalla unionin rahoituksella tuetaan

- Kozloduyn ydinvoimalan käytöstä poistamiseen liittyviä toimenpiteitä,
- unionin säännösten mukaisia ympäristön parannustoimia ja voimalan neljän reaktorin tuotantokapasiteetin korvaamiseksi tarvittavan tavanomaisen tuotantokapasiteetin uuden aikaistamista sekä
- muita voimalan sulkemisesta ja käytöstä poistamisesta tehdystä päätöksestä johtuvia toimenpiteitä, joilla vaikutetaan Bulgarian energiantuotantoa, -siirtoa ja -jakelua varten tarvittavaan rakenneuudistukseen ja uuden aikaistamiseen ja ympäristön parantamiseen sekä Bulgarian energian huoltovarmuuden lisäämiseen ja energiatehokkuuden parantamiseen.

3 artikla

1. Kozloduy-ohjelman toteuttamiseksi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana tarvittava rahoitusohje on 300 miljoonaa euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrärahat rahoituskehysten puitteissa.

3. Kozloduy-ohjelmaan osoitettujen määrärahojen suuruutta voidaan tarkastella uudelleen 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana, jotta voidaan ottaa huomioon ohjelman toteutuksen edistyminen ja varmistaa, että varojen ohjelmointi ja jakaminen perustuu todellisiin maksutarpeisiin ja vastaanottokapasiteettiin.

4 artikla

Vuoden 2005 liittymisasiakirjassa määrätyin tavoin rahoitusosuus voi tiettyjen toimenpiteiden osalta olla edelleen enintään 100 prosenttia kokonaiskustannuksista. On pyrittävä kaikin tavoin jatkamaan liittymistä valmistelevan tuen ja vuosina 2007–2009 annetun tuen yhteydessä vakiintunutta käytäntöä, joka perustuu yhteisrahoitukseen Bulgarian toteuttamissa käytöstäpoistotoimissa, sekä tarvittaessa saamaan yhteisrahoitusta muista lähteistä.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (Euratom) N:o 549/2007, annettu 14 päivänä toukokuuta 2007, Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisehdosta tehtyyn asiakirjaan liitetyn Slovakiassa sijaitsevan Bohunice V1-ydinvoimalaitoksen 1 ja 2 reaktoria koskevan pöytäkirjan N:o 9 täytäntöönpanosta (EUVL L 131, 23.5.2007, s. 1).

5 artikla

1. Kozloduy-ohjelman mukaisiin toimenpiteisiin tarkoitettu rahoitustuki voidaan antaa käyttöön unionin rahoitusosuutena Kozloduyin käytöstäpoiston kansainväliseen tukirahastoon, jota hallinnoi EBRD varainhoitoasetuksen 53 d artiklan mukaisesti.
2. Kozloduy-ohjelman mukaiset toimenpiteet hyväksytään 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Komissio voi tarkastuttaa tuen käytön joko suoraan omalla henkilöstöllään tai valitsemaansa muuta pätevää ulkopuolista tahoa käyttäen. Tällaisia tarkastuksia voidaan tehdä unionin varojen antamisesta Kozloduyin käytöstäpoiston kansainvälisen tukirahaston käyttöön tehdyn unionin ja EBRD:n välisen sopimuksen voimassaolon ajan ja viiden vuoden ajan loppumaksun suorittamisen jälkeen. Komissio voi tarkastusten tulosten perusteella tehdä päätöksiä varojen takaisinperinnästä.
2. Komission henkilöstöllä sekä komission valtuuttamilla ulkopuolisilla henkilöillä on oltava asianmukainen oikeus päästä tuensaajan tiloihin ja saada käyttöönsä kaikki, myös sähköisessä muodossa olevat tiedot, jotka ovat tarpeen näiden tarkastusten suorittamiseksi. Tarkastukset kattavat myös käytöstäpoistoa koskevien lupien myöntämisen edistymisen.

Tilintarkastustuomioistuimella ja Euroopan parlamentilla on samat oikeudet kuin komissiolla erityisesti tiloihin ja tietoihin pääsyn osalta.

Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi petoksia ja muita väärinkäytöksiä vastaan Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi lisäksi suorittaa paikan päällä tarkastuksia Kozloduy-ohjelman puitteissa paikan päällä suoritettavista tarkastuksista ja todentamisista komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽¹⁾ mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2010.

3. Tämän asetuksen nojalla rahoitettavissa unionin toimien osalta tarkoitetaan Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽²⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua väärinkäytöksellä unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen taikka sopimusvelvoitteen rikkomista, joka johtuu taloudellisen toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja jonka tuloksena on tai olisi perusteettoman menon takia aiheutuva vahinko unionin yleiselle talousarviolle, sen hallinnoimille talousarvioille tai muiden kansainvälisten järjestöjen unionin tai yhteisön puolesta hallinnoimille talousarvioille.

4. Unionin ja EBRD:n välisissä sopimuksissa, jotka koskevat yhteisön varojen antamista Kozloduyin käytöstäpoiston kansainvälisen tukirahaston käyttöön, on määrättävä asianmukaisista toimenpiteistä, joilla yhteisön taloudellisia etuja suojataan petoksilta, korruptiolta ja muilta väärinkäytöksiltä sekä annetaan komissiolle, OLAFille ja tilintarkastustuomioistuimelle mahdollisuus suorittaa tarkastuksia paikan päällä.

7 artikla

Komissio varmistaa tämän asetuksen täytäntöönpanon ja raportoi säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Se tekee arvioinnin 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

8 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksen (Euratom) N:o 549/2007 8 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (Euratom) N:o 549/2007 8 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä.

9 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
D. REYNERS

⁽¹⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 12 päivänä heinäkuuta 2010,

luvan antamisesta tiiviimmälle yhteistyölle avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla

(2010/405/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 329 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Belgian kuningaskunnan, Bulgarian tasavallan, Saksan liittotasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Italian tasavallan, Latvian tasavallan, Luxemburgin suurherttuakunnan, Unkarin tasavallan, Maltan, Itävallan tasavallan, Portugalin tasavallan, Romanian ja Slovenian tasavallan esittämät pyynnöt,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unioni on ottanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta, jossa taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tällaisen alueen toteuttamiseksi asteittain unionin on määrä toteuttaa toimenpiteitä, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa, joiden vaikutukset ulottuvat rajojen yli, erityisesti silloin kun sisämarkkinoiden moitteeton toiminta sitä edellyttää.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan mukaisesti näillä toimenpiteillä varmistetaan muun muassa jäsenvaltioissa sovellettavien lainvalintaa koskevien sääntöjen yhdenmukaisuus, ja niihin sisältyy erityisesti perheoikeudellisia toimenpiteitä, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia.
- (3) Komissio hyväksyi 17 päivänä heinäkuuta 2006 ehdotuksen neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 2201/2003 muuttamisesta tuomioistuimen toimivallan osalta sekä avioliittoasioissa sovellettavaa lakia koskevien sääntöjen antamisesta, jäljempänä "ehdotettu asetus".
- (4) Neuvosto hyväksyi 5 ja 6 päivänä kesäkuuta 2008 pidetyssä kokouksessaan poliittiset suuntaviivat, joissa se totesi, ettei ehdotetusta asetuksesta päästy yksimielisyyteen ja että ylitsepääsemättömien vaikeuksien vuoksi yksimie-

lisyyden saavuttaminen tuolloin tai lähitulevaisuudessa ei ollut mahdollista. Se katsoi, että ehdotetun asetuksen tavoitteita ei voida saavuttaa kohtuullisessa ajassa soveltamalla perussopimusten asiaa koskevia määräyksiä.

- (5) Tämän vuoksi Kreikka, Espanja, Italia, Luxemburg, Unkari, Itävalta, Romania ja Slovenia esittivät 28 päivänä heinäkuuta 2008 päivätyillä kirjeillään komissiolle pyynnön, jossa ne ilmoittivat aikovansa ryhtyä toteuttamaan välillään tiiviimpää yhteistyötä avioliittoasioissa sovellettavan lain alalla ja pyysivät komissiota esittämään neuvostolle tätä koskevan ehdotuksen. Bulgaria esitti samanlaisen pyynnön komissiolle 12 päivänä elokuuta 2008 päivätyllä kirjeellä, Ranska yhtyi pyyntöön 12 päivänä tammikuuta 2009 päivätyllä kirjeellä, Saksa 15 päivänä huhtikuuta 2010 päivätyllä kirjeellä, Belgia 22 päivänä huhtikuuta 2010 päivätyllä kirjeellä, Latvia 17 päivänä toukokuuta 2010 päivätyllä kirjeellä, Malta 31 päivänä toukokuuta 2010 päivätyllä kirjeellä ja Portugali 4 päivänä kesäkuuta 2010 pidetyssä neuvoston kokouksessa. Kreikka peruutti pyyntönsä 3 päivänä maaliskuuta 2010. Yhteensä neljatoista jäsenvaltiota on pyytänyt tiiviimpää yhteistyötä.
- (6) Tiiviimmän yhteistyön avulla olisi luotava avio- ja asumuseroasioihin sovellettavat selkeät ja kattavat oikeussäännöt osallistuvissa jäsenvaltioissa, varmistettava kansalaisille oikeusvarmuuden, ennakoitavuuden ja joustavuuden kannalta asianmukaiset ratkaisut ja estettävä kanteen nostamiseen liittyvä puolisoitten välinen kilpailu.
- (7) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 20 artiklassa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 326 ja 329 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.
- (8) Tiiviimmän yhteistyön soveltamisala eli avio- ja asumuseroon sovellettava laki on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 81 artiklan 3 kohdan mukainen perussopimuksissa tarkoitettu ala.
- (9) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 20 artiklan 2 kohdassa esitetty viimeistä keinoa koskeva edellytys täyttyy, koska neuvosto totesi kesäkuussa 2008, että koko unioni ei voi saavuttaa ehdotetun asetuksen tavoitteita kohtuullisessa ajassa.

- (10) Avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla tehtävän tiiviimmän yhteistyön tavoitteena on kehittää oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia, tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen pohjalta ja varmistaa jäsenvaltioissa sovellettavien lainvalintaa koskevien sääntöjen yhteensopivuus. Tämän perusteella se edistää unionin tavoitteiden saavuttamista, suojelee sen etuja ja vahvistaa sen yhdentymiskehitystä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 20 artiklan 1 kohdassa edellytetyllä tavalla.
- (11) Tiiviimpi yhteistyö avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla on perussopimusten ja unionin oikeuden mukaista, eikä se häiritse sisämarkkinoita eikä taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Se ei luo esteitä eikä aiheuta syrjintää jäsenvaltioiden välisessä kaupankäynnissä eikä vääristä niiden välistä kilpailua.
- (12) Avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla toteutettavassa tiiviimmässä yhteistyössä kunnioitetaan niiden jäsenvaltioiden toimivaltuuksia, oikeuksia ja velvoitteita, jotka eivät osallistu siihen. Yhteisten lainvalintasääntöjen käyttöönotto osallistuvissa jäsenvaltioissa ei vaikuta muiden jäsenvaltioiden sääntöihin. Niiden jäsenvaltioiden tuomioistuimet, jotka eivät osallistu tiiviimpään yhteistyöhön, määrittävät avio- ja asumuseroon sovellettavan lain edelleen kansallisten lainvalintasääntöjensä nojalla.
- (13) Tiiviimpi yhteistyö avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla on erityisesti yksityisoikeudellisissa asioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä koskevan unionin oikeuden mukaista, koska se ei vaikuta aiempaan unionin säännöstöön.

- (14) Tässä päätöksessä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 21 artiklassa tunnustettuja oikeuksia, periaatteita ja vapauksia.
- (15) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 328 artiklan nojalla kaikki jäsenvaltiot voivat milloin tahansa liittyä tiiviimpään yhteistyöhön avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Belgian kuningaskunnalle, Bulgarian tasavallalle, Saksan liittotasavallalle, Espanjan kuningaskunnalle, Ranskan tasavallalle, Italian tasavallalle, Latvian tasavallalle, Luxemburgin suurherttuakunnalle, Unkarin tasavallalle, Maltalle, Itävallan tasavallalle, Portugalin tasavallalle, Romanian ja Slovenian tasavallalle annetaan lupa aloittaa välillään tiiviimpi yhteistyö avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla perussopimusten asiaa koskevien määräysten mukaisesti.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
S. LARUELLE

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 12 päivänä heinäkuuta 2010,
yhdeksänneistä Euroopan kehitysrahastosta (EKR) ja edellisistä EKR:ista rahoitetuista hankkeista
vapautuneiden varojen osoittamisesta Sudanin heikko-osaisimman väestön tarpeisiin

(2010/406/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 217 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien sisäisen sopimuksen vuosia 2008–2013 koskevaan monivuotiseen rahoituskehykseen perustuvan yhteisön avun rahoituksesta AKT–EY-kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä rahoitustuen myöntämisestä EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa tarkoitetuille merentakaisille maille ja alueille ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 4 kohdan ja 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sudanin hallitus päätti, ettei se ratifioi Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä Cotonoussa 23 päivänä kesäkuuta 2000 allekirjoitettua kumppanuussopimusta ⁽²⁾, sellaisena kuin se on ensimmäisen kerran muutettuna Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2005 ⁽³⁾, ja se menetti näin kymmenennen Euroopan kehitysrahaston (EKR) maaohjelmaan perustuvat 294,9 miljoonan euron kokonaismäärärahat, jotka pidetään nyt kymmenennessä EKR:ssa.
- (2) Sudanin nykyinen poliittinen tilanne sekä humanitaariset kriisit Darfurissa, Etelä-Sudanissa, Itä-Sudanissa ja siirtymäalueilla edellyttävät Euroopan unionilta vahvaa sitoutumista ja myös elintärkeän avun antamista Sudanin väestölle. Koska kymmenennen EKR:n rahoitusta ei ole saatavilla, tämä rahoitusvaje heikentää merkittävästi unionin mahdollisuuksia avustaa väestöä ja edistää maan vakauttamista, mikä voi puolestaan johtaa seurauksiin laajemmalla alueella.
- (3) Jotta rahoitusvaje voitaisiin kattaa, olisi aiheellista käyttää yhdeksänneistä EKR:sta ja edellisistä EKR:ista vapautuvia varoja.

(4) Varat olisi osoitettava Sudanin heikko-osaisimman väestön tarpeisiin erityisesti sodasta kärsineillä alueilla, joihin kuuluvat Darfur, Etelä-Sudan, Itä-Sudan ja siirtymäalueet. Varat myönnetään komission antaman rahoituspäätöksen perusteella. Olisi säädettävä myös tukitoimenpiteiden kustannusten kattamisesta.

(5) Varoja olisi hallinnoitava keskitetysti ja yhteistyössä ja yksinkertaisuuden vuoksi kymmenennen EKR:n täytäntöönpanojärjestelyjä noudattaen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Yhdeksänneistä Euroopan kehitysrahastosta (EKR) ja edellisistä EKR:ista rahoitetuista hankkeista vapautuneista varoista 150 miljoonan euron määrä osoitetaan Sudanin heikko-osaisimman väestön tarpeisiin; tästä määrästä komissio osoittaa 2 prosenttia tukimenoihin.

2. Näitä varoja hallinnoidaan keskitetysti ja yhteistyössä kymmenenteen EKR:oon sovellettavia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
S. LARUELLE

⁽¹⁾ EUVL L 247, 9.9.2006, s. 32.

⁽²⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 27.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010,
liiallisen alijäämän olemassaolosta Tanskassa
(2010/407/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 126 artiklan 6 kohdan yhdessä sen 126 artiklan 13 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Tanskan esittämät huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

alijäämää koskevan menettelyn kaikissa vaiheissa. Vakaus- ja kasvusopimuksen tarjoama kehys tukee tällä tavoin julkisen talouden rahoitusaseman ripeään tervehtyttämiseen tähtäävää hallituksen politiikkaa, jossa otetaan huomioon talouden tilanne.

(1) Perussopimuksen 126 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on vältettävä liiallisia julkisen talouden alijäämiä.

(2) Vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteena on terve julkinen talous, jolla pyritään vahvistamaan hintavakauden edellytyksiä ja saavuttamaan uusien työpaikkojen syntyä edistävää vahvaa ja kestävä kasvua.

(3) Perussopimuksen 126 artiklan mukainen liiallista alijäämää koskeva menettely, sellaisena kuin sitä on selkeytetty liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1467/97⁽¹⁾, joka on osa vakaus- ja kasvusopimusta, edellyttää päätöstä liiallisen alijäämän olemassaolosta. Perussopimukseen liitettyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa annetaan tarkemmat määräykset liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanosta. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 479/2009⁽²⁾ annetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät mainitun pöytäkirjan määräyksen soveltamiseksi.

(4) Kun vakaus- ja kasvusopimusta vuonna 2005 uudistettiin, pyrittiin lisäämään sopimuksen vaikuttavuutta ja vahvistamaan sen talousteoreettista perustaa sekä turvaamaan julkisen talouden kestävyys pitkällä aikavälillä. Sillä pyrittiin varmistamaan, että erityisesti talouden tilanne ja talousarviotilanne otettaisiin täysin huomioon liiallista

(5) Perussopimuksen 126 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että komissio antaa neuvostolle lausunnon, jos komissio katsoo, että jäsenvaltiossa on tai siellä voi ilmetä liiallinen alijäämä. Otettuaan huomioon perussopimuksen 126 artiklan 3 kohdan mukaisen kertomuksensa sekä talous- ja rahoituskomitean 126 artiklan 4 kohdan mukaisesti antaman lausunnon komissio katsoi, että Tanskassa on liiallinen julkisen talouden alijäämä. Komissio antoi tämän vuoksi 15 päivänä kesäkuuta 2010 neuvostolle tämän mukaisen Tanskaa koskevan lausunnon⁽³⁾.

(6) Perussopimuksen 126 artiklan 6 kohdan mukaan neuvoston olisi otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion mahdolliset huomautukset, ennen kuin se kokonaisarvion tehtyään päättää, onko jäsenvaltiossa liiallinen alijäämä. Tanskaa koskevan kokonaisarvion perusteella voidaan todeta seuraavaa.

(7) Tanskan viranomaisten huhtikuussa 2010 antamien tietojen mukaan maan julkisen talouden alijäämän ennakoitiin olevan vuonna 2010 5,4 prosenttia suhteessa BKT:hen ja ylittävän näin viitearvon, joka on 3 prosenttia suhteessa BKT:hen. Ennakoitu alijäämä ei ole lähellä 3 prosentin viitearvoa suhteessa BKT:hen, mutta viitearvon ennakoitua ylittymistä voidaan pitää poikkeuksellisenä perussopimuksessa sekä vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitetulla tavalla. Se johtui erityisesti perussopimuksessa sekä vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitetusta talouden jyrkästä laskusuhdanteesta. Komission yksiköiden kevään 2010 talousennusteen mukaan BKT:n määrä Tanskassa supistui vuonna 2009 4,9 prosenttia, ja sen odotetaan elpyvän 1,6 prosenttiin vuonna 2010. Vuoden 2010 alijäämä johtuu sekä talouden laskusuhdanteesta että Tanskan viranomaisten Euroopan talouden elvytys-suunnitelman mukaisesti toteuttamista toimenpiteistä. Ennakoitua viitearvon ylittymistä ei kuitenkaan voida pitää väliaikaisena. Komission yksiköiden kevään 2010 talousennusteen mukaan alijäämä supistuisi 4,9 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2011, jos politiikkaa ei muuteta⁽⁴⁾. Alijäämää koskeva perussopimuksen arviointiperuste ei näin ollen täyty.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ EUVL L 145, 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Kaikki Tanskan liiallista alijäämää koskevaan menettelyyn liittyvät asiakirjat ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

⁽⁴⁾ Kun odotetaan, että politiikka säilyy ennallaan, otetaan huomioon kriisiin liittyvien poikkeuksellisten toimenpiteiden (osittainen) päättyminen.

- (8) Tanskan viranomaisten huhtikuussa 2010 antamien tietojen mukaan julkinen bruttovelka on edelleen alle viitearvon, joka on 60 prosenttia suhteessa BKT:hen. Velan määrä on 45,1 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2010. Komission yksiköiden kevään 2010 ennusteen mukaan velan suhde BKT:hen on 46 prosenttia vuonna 2010 ja nousee 49,5 prosenttiin vuonna 2011, joten se pysyy edelleen alle BKT:hen suhteutetun 60 prosentin viitearvon. Velkaa koskeva perussopimuksen arviointiperuste täyttyy.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 1467/97 2 artiklan 4 kohdan mukaan muut merkitykselliset tekijät voidaan ottaa huomioon liiallisen alijäämän olemassaolosta tehtävää, perussopimuksen 126 artiklan 6 kohdan mukaista neuvoston päätöstä edeltävissä vaiheissa ainoastaan, jos kaksi vaatimusta – se, että alijäämä pysyy lähellä viitearvoa, ja se, että viitearvon ylitys on väliaikaista – täyttyvät kaikilta osin. Tanskan tapauksessa nämä kaksi edellytystä eivät täyty. Merkityksellisiä tekijöitä ei sen vuoksi oteta huomioon tätä päätöstä edeltävissä vaiheissa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaisarvion perusteella todetaan, että Tanskassa on liiallinen alijäämä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Tanskan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
D. REYNERS

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010,
liiallisen alijäämän olemassaolosta Suomessa
(2010/408/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 126 artiklan 6 kohdan yhdessä sen 126 artiklan 13 kohdan ja 136 artiklan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Suomen esittämät huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 126 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on vältettävä liiallisia julkisen talouden alijäämiä.
- (2) Vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteena on terve julkinen talous, jolla pyritään vahvistamaan hintavakauden edellytyksiä ja saavuttamaan uusien työpaikkojen syntyä edistävää vahvaa ja kestävä kasvua.
- (3) Perussopimuksen 126 artiklan mukainen liiallista alijäämää koskeva menettely, sellaisena kuin sitä on selkeytetty liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1467/97⁽¹⁾, joka on osa vakaus- ja kasvusopimusta, edellyttää päätöstä liiallisen alijäämän olemassaolosta. Perussopimukseen liitettyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa annetaan tarkemmat määräykset liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanosta. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 479/2009⁽²⁾ annetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät mainitun pöytäkirjan määräyksen soveltamiseksi.
- (4) Kun vakaus- ja kasvusopimusta vuonna 2005 uudistettiin, pyrittiin lisäämään sopimuksen vaikuttavuutta ja vahvistamaan sen talousteoreettista perustaa sekä turvaamaan julkisen talouden kestävyys pitkällä aikavälillä. Sillä

pyrittiin varmistamaan, että erityisesti talouden tilanne ja talousarviotilanne otettaisiin täysin huomioon liiallista alijäämää koskevan menettelyn kaikissa vaiheissa. Vakaus- ja kasvusopimuksen tarjoama kehys tukee tällä tavoin julkisen talouden rahoitusaseman ripeään tervehdyttämiseen tähtäävää hallituksen politiikkaa, jossa otetaan huomioon talouden tilanne.

- (5) Perussopimuksen 126 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että komissio antaa neuvostolle lausunnon, jos komissio katsoo, että jäsenvaltiossa on tai siellä voi ilmetä liiallinen alijäämä. Otettuaan huomioon perussopimuksen 126 artiklan 3 kohdan mukaisen kertomuksensa sekä talous- ja rahoituskomitean 126 artiklan 4 kohdan mukaisesti antaman lausunnon komissio katsoi, että Suomessa on liiallinen julkisen talouden alijäämä. Komissio antoi tämän vuoksi 15 päivänä kesäkuuta 2010 neuvostolle tämän mukaisen Suomea koskevan lausunnon⁽³⁾.
- (6) Perussopimuksen 126 artiklan 6 kohdan mukaan neuvoston olisi otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion mahdolliset huomautukset, ennen kuin se kokonaisarvion tehtyään päättää, onko jäsenvaltiossa liiallinen alijäämä. Suomea koskevan kokonaisarvion perusteella voidaan todeta seuraavaa.
- (7) Suomen viranomaisten huhtikuussa 2010 antamien tietojen mukaan maan julkisen talouden alijäämän ennakoidaan vuonna 2010 olevan 4,1 prosenttia suhteessa BKT:hen ja ylittävän näin viitearvon, joka on 3 prosenttia suhteessa BKT:hen. Vaikka valtiovarainministeriön eduskunnalle 14 päivänä toukokuuta 2010 esittämässä kolmannessa lisätalousarviossa ennakoidaan, että vuoden 2010 verotulot saattavat olla suunniteltua suuremmat, ei alijäämätavoitetta ole kuitenkaan virallisesti muutettu. Ennakoitu alijäämä ei ole lähellä 3 prosentin viitearvoa suhteessa BKT:hen, mutta viitearvon ennakoitua ylittymistä voidaan pitää poikkeuksellisenä perussopimuksessa sekä vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitettulla tavalla. Se johtuu erityisesti perussopimuksessa sekä vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitettua talouden jyrkästä laskusuhdanteesta. Viitearvon ennakoitua ylittymistä voidaan lisäksi pitää väliaikaisena. Komission yksiköiden keväällä 2010 talousennusteen mukaan alijäämä supistuu vuonna 2011 alle viitearvon talouden ennakoitun elpymisen päästessä vauhtiin. Alijäämää koskeva perussopimuksen arviointiperuste ei näin ollen täyty.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ EUVL L 145, 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Kaikki Suomen liiallista alijäämää koskevaan menettelyyn liittyvät asiakirjat ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

- (8) Suomen viranomaisten huhtikuussa 2010 antamien tietojen mukaan julkinen bruttovelka on 49,9 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2010 eli edelleen alle viitearvon, joka on 60 prosenttia suhteessa BKT:hen. Komission yksiköiden kevään 2010 ennusteen mukaan velka suhteessa BKT:hen on 50,5 prosenttia vuonna 2010 ja nousee 54,9 prosenttiin vuonna 2011, joten se pysyy edelleen alle BKT:hen suhteutetun 60 prosentin viitearvon. Velkaa koskeva perussopimuksen arviointiperuste täyttyy.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 1467/97 2 artiklan 4 kohdan mukaan muut merkitykselliset tekijät voidaan ottaa huomioon liiallisen alijäämän olemassaolosta tehtävää, perussopimuksen 126 artiklan 6 kohdan mukaista neuvoston päätöstä edeltävissä vaiheissa ainoastaan, jos kaksi vaatimusta – se, että alijäämä pysyy lähellä viitearvoa, ja se, että viitearvon ylitys on väliaikaista – täyttyvät kaikilta osin. Suomen tapauksessa nämä kaksi edellytystä eivät täyty. Merkityksellisiä tekijöitä ei sen vuoksi oteta huomioon tätä päätöstä edeltävissä vaiheissa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaisarvion perusteella todetaan, että Suomessa on liiallinen alijäämä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Suomen tasavallalle.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. REYNERS

KOMISSION PÄÄTÖS,
annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010,
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY 7 artiklassa tarkoitetuista yhteisistä
turvallisuustavoitteista

(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4889)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/409/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuuriin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY (rautatieturvallisuusedirektiivi) ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan rautatieviraston 18 päivänä syyskuuta 2009 komissiolle antaman suosituksen yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäisestä erästä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2004/49/EY mukaan yhteisiä turvallisuustavoitteita olisi otettava asteittain käyttöön korkean turvallisuustason säilyttämiseksi ja, jos se on tarpeen ja kohtuudella toteutettavissa, sen parantamiseksi. Niiden avulla olisi voitava arvioida turvallisuustasoa ja liikenteenharjoittajien suoritustasoa sekä unionin tasolla että jäsenvaltioissa.
- (2) Direktiivin 2004/49/EY 3 artiklan e alakohdan mukaan yhteisillä turvallisuustavoitteilla tarkoitetaan turvallisuuden tasoa, joka on vähintään saavutettava rautatiejärjestelmän (kuten tavanomaisen rautatiejärjestelmän, suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän, pitkien rautatietunnelien tai yksinomaan tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ratojen) eri osissa ja koko järjestelmässä ja joka määritellään hyväksyttävää riskitasoa koskevin perusteina. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY 6 artiklassa tarkoitettuna yhteisen turvallisuusmenetelmän hyväksymisestä turvallisuustavoitteiden saavuttamisen arviointia varten 5 päivänä kesäkuuta 2009 tehdyn komission päätöksen 2009/460/EY ⁽²⁾ johdanto-osan 7 kappaleessa todetaan kuitenkin, että eri jäsenvaltioissa käytössä olevien rautatiejärjestelmien osien turvallisuustasosta ei ole yhdenmukaisia ja luotettavia tietoja, ja tämän vuoksi on katsottu, että rautatiejärjestelmän (kuten tavanomaisen

rautatiejärjestelmän, suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän, pitkien rautatietunnelien tai yksinomaan tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ratojen) osien yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäistä erää ei ole mahdollista laatia.

- (3) Direktiivin 2004/49/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaan yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäisen erän on perustuttava jäsenvaltioissa voimassa olevien tavoitteiden ja turvallisuustason tarkasteluun. Päätöksellä 2009/460/EY vahvistetun metodologian mukaisesti yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäisen erän on perustuttava kansallisiin viitearvoihin. Ne on laskettu käyttäen rautatieliikenteen tilastoista 16 päivänä joulukuuta 2002 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 91/2003 ⁽³⁾ perustuvia tietoja, jotka Eurostat toimitti 6 päivänä maaliskuuta 2009 vuosilta 2004–2007. Jäsenvaltion suurimman hyväksyttävän riskitason olisi rautateiden kunkin riskiluokan osalta oltava 1) kansallinen viitearvo, jos se on enintään yhtä suuri kuin vastaava yhteinen turvallisuustavoite, tai 2) yhteinen turvallisuustavoite, jos kansallinen viitearvo on suurempi kuin vastaava yhteinen turvallisuustavoite, siten kuin säädetään päätöksen 2009/460/EY liitteessä olevassa 3 jaksossa.
- (4) Yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäistä erää olisi pidettävä prosessin ensimmäisenä vaiheena. Niiden myötä syntyvät yhdenmukaiset ja avoimet puitteet rautatieliikenteen eurooppalaisen turvallisuustason tehokkaalle seurannalle ja turvaamiselle.
- (5) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat direktiivin 2004/49/EY 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde ja määritelmät

Tässä päätöksessä vahvistetaan direktiivin 2004/49/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja päätöksessä 2009/460/EY säädettyä metodologiaa noudattaen kansallisiin viitearvoihin perustuvat arvot yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäiselle erälle.

⁽¹⁾ EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44.

⁽²⁾ EUVL L 150, 13.6.2009, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 14, 21.1.2003, s. 1.

Tässä päätöksessä sovelletaan direktiivin 2004/49/EY, asetuksen (EY) N:o 91/2003 ja päätöksen 2009/460/EY määritelmiä.

2 artikla

Kansalliset viitearvot

Eri jäsenvaltioiden ja eri riskiluokkien kansalliset viitearvot vahvistetaan liitteessä olevan 1 luvun 1.1–1.6 jaksossa.

3 artikla

Yhteiset turvallisuustavoitteet

Eri riskiluokkien yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäinen erä vahvistetaan liitteessä olevassa 2 luvussa.

4 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2010.

Komission puolesta

Siim KALLAS

Varapuheenjohtaja

LIITE

1. Kansalliset viitearvot (KVA)

1.1 Matkustajiin kohdistuvan riskin kansalliset viitearvot (KVA 1.1 ja 1.2)

Jäsenvaltio	KVA 1.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	KVA 1.2 ($\times 10^{-9}$) (**)
Belgia (BE)	53,60	0,456
Bulgaria (BG)	250,00	2,01
Tšekki (CZ)	40,60	0,688
Tanska (DK)	7,55	0,0903
Saksa (DE)	10,90	0,11
Viro (EE)	50,20	0,426
Irlanti (IE)	6,22	0,0623
Kreikka (EL)	54,00	0,485
Espanja (ES)	40,90	0,391
Ranska (FR)	21,90	0,109
Italia (IT)	55,00	0,363
Latvia (LV)	50,20	0,426
Liettua (LT)	88,60	0,683
Luxemburg (LU)	28,80	0,225
Unkari (HU)	250,00	2,01
Alankomaat (NL)	11,70	0,0941
Itävalta (AT)	29,00	0,335
Puola (PL)	127,00	0,939
Portugali (PT)	33,90	0,267
Romania (RO)	250,00	2,01
Slovenia (SI)	11,80	0,175
Slovakia (SK)	17,70	0,275
Suomi (FI)	26,80	0,248
Ruotsi (SE)	5,70	0,0557
Yhdistynyt kuningaskunta (UK)	6,22	0,0623

(*) KVA 1.1: merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden matkustajien painotettu määrä vuodessa / henkilöjunakilometrien määrä vuodessa. Henkilöjunakilometrillä tarkoitetaan tässä ainoastaan henkilöliikenteen yksikköä.

(**) KVA 1.2: merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden matkustajien painotettu määrä vuodessa / henkilökilometrien määrä vuodessa.

Kohdissa (*) ja (**) kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotettu määrä siten kuin se on määritelty päätöksen 2009/460/EY 3 artiklan d alakohdassa.

1.2 Työntekijöihin kohdistuvan riskin kansalliset viitearvot (KVA 2)

Jäsenvaltio	KVA 2 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	21,10
Bulgaria (BG)	11,00
Tšekki (CZ)	17,40
Tanska (DK)	9,10
Saksa (DE)	13,30
Viro (EE)	17,00
Irlanti (IE)	8,33
Kreikka (EL)	77,90
Espanja (ES)	8,33
Ranska (FR)	6,68
Italia (IT)	22,50
Latvia (LV)	55,10
Liettua (LT)	36,90
Luxemburg (LU)	13,70
Unkari (HU)	11,90
Alankomaat (NL)	6,69
Itävalta (AT)	25,40
Puola (PL)	18,60
Portugali (PT)	76,00
Romania (RO)	11,00
Slovenia (SI)	31,00
Slovakia (SK)	1,50
Suomi (FI)	8,28
Ruotsi (SE)	3,76
Yhdistynyt kuningaskunta (UK)	8,33

(*) KVA 2: merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden työntekijöiden painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa.
 Kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotettu määrä siten kuin se on määritetty päätöksen 2009/460/EY 3 artiklan d alakohdassa.

1.3 Tasoristeysten käyttäjiin kohdistuvan riskin kansalliset viitearvot (KVA 3.1 ja 3.2)

Jäsenvaltio	KVA 3.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	KVA 3.2 (**)
Belgia (BE)	143,0	n.a.
Bulgaria (BG)	124,0	n.a.
Tšekki (CZ)	302,0	n.a.
Tanska (DK)	55,9	n.a.
Saksa (DE)	69,9	n.a.
Viro (EE)	168,0	n.a.
Irlanti (IE)	31,4	n.a.
Kreikka (EL)	743,0	n.a.
Espanja (ES)	131,0	n.a.
Ranska (FR)	78,9	n.a.
Italia (IT)	50,7	n.a.
Latvia (LV)	240,0	n.a.
Liettua (LT)	530,0	n.a.
Luxemburg (LU)	97,3	n.a.
Unkari (HU)	244,0	n.a.
Alankomaat (NL)	128,0	n.a.
Itävalta (AT)	181,0	n.a.
Puola (PL)	264,0	n.a.
Portugali (PT)	508,0	n.a.
Romania (RO)	124,0	n.a.
Slovenia (SI)	365,0	n.a.
Slovakia (SK)	249,0	n.a.
Suomi (FI)	151,0	n.a.
Ruotsi (SE)	74,2	n.a.
Yhdistynyt kuningaskunta (UK)	23,0	n.a.

(*) KVA 3.1: merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden tasoristeysten käyttäjien painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa.

(**) KVA 3.2: merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden tasoristeysten käyttäjien painotettu määrä vuodessa / [(junakilometrien määrä vuodessa $\times$ tasoristeysten määrä) / raidekilometrien määrä]. Tasoristeysten ja raidekilometrien määrää koskevat tiedot eivät olleet asianmukaisen luotettavia tietojen keräämisen aikaan (suurin osa jäsenvaltioista ilmoitti raidekilometrien sijasta yhteisiin turvallisuusindikaattoreihin liittyvät tiedot ratakilometreinä).

Kohdissa (*) ja (**) kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotettu määrä siten kuin se on määritelty päätöksen 2009/460/EY 3 artiklan d alakohdassa.

1.4 "Muihin" kohdistuvan riskin kansalliset viitearvot (KVA 4)

Jäsenvaltio	KVA 4 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	1,90
Bulgaria (BG)	6,45
Tšekki (CZ)	5,28
Tanska (DK)	10,30
Saksa (DE)	4,41
Viro (EE)	18,50
Irlanti (IE)	6,98
Kreikka (EL)	6,45
Espanja (ES)	4,93
Ranska (FR)	6,98
Italia (IT)	6,98
Latvia (LV)	18,50
Liettua (LT)	18,50
Luxemburg (LU)	4,43
Unkari (HU)	6,45
Alankomaat (NL)	3,16
Itävalta (AT)	14,20
Puola (PL)	18,50
Portugali (PT)	4,93
Romania (RO)	6,45
Slovenia (SI)	7,14
Slovakia (SK)	5,28
Suomi (FI)	10,30
Ruotsi (SE)	10,30
Yhdistynyt kuningaskunta (UK)	6,98

(*) KVA 4: merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden luokkaan "muut" kuuluvien painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa. Kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotettu määrä siten kuin se on määritetty päätöksen 2009/460/EY 3 artiklan d alakohdassa.

1.5 Rautateiden tiloja luvattomasti käyttäviin henkilöihin kohdistuvan riskin kansalliset viitearvot (KVA 5)

Jäsenvaltio	KVA 5 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	75,5
Bulgaria (BG)	190,0
Tšekki (CZ)	657,0
Tanska (DK)	134,0
Saksa (DE)	106,0
Viro (EE)	1 850,0
Irlanti (IE)	94,7
Kreikka (EL)	906,0
Espanja (ES)	184,0
Ranska (FR)	69,7
Italia (IT)	122,0
Latvia (LV)	1 520,0
Liettua (LT)	2 030,0
Luxemburg (LU)	83,7
Unkari (HU)	534,0
Alankomaat (NL)	28,2
Itävalta (AT)	117,0
Puola (PL)	1 110,0
Portugali (PT)	948,0
Romania (RO)	190,0
Slovenia (SI)	273,0
Slovakia (SK)	477,0
Suomi (FI)	294,0
Ruotsi (SE)	98,1
Yhdistynyt kuningaskunta (UK)	94,7

(*) KVA 5: merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden rautateiden tiloja luvattomasti käyttävien henkilöiden painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa. Kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotettu määrä siten kuin se on määritelty päätöksen 2009/460/EY 3 artiklan d alakohdassa.

1.6 Koko yhteiskuntaan kohdistuvan riskin kansalliset viitearvot (KVA 6)

Jäsenvaltio	KVA 6 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgia (BE)	273,0
Bulgaria (BG)	364,0
Tšekki (CZ)	1 010,0
Tanska (DK)	218,0
Saksa (DE)	206,0
Viro (EE)	2 320,0
Irlanti (IE)	131,0
Kreikka (EL)	1 820,0
Espanja (ES)	351,0
Ranska (FR)	179,0
Italia (IT)	235,0
Latvia (LV)	1 850,0
Liettua (LT)	2 510,0
Luxemburg (LU)	219,0
Unkari (HU)	1 000,0
Alankomaat (NL)	166,0
Itävalta (AT)	354,0
Puola (PL)	1 530,0
Portugali (PT)	1 510,0
Romania (RO)	364,0
Slovenia (SI)	697,0
Slovakia (SK)	740,0
Suomi (FI)	461,0
Ruotsi (SE)	188,0
Yhdistynyt kuningaskunta (UK)	131,0

(*) KVA 6: merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotettu kokonaismäärä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa.

Kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotetulla kokonaismäärällä tarkoitetaan tässä kaikkien muiden kansallisten viitearvojen laskemiseksi käytettyjen kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotettujen määrien summaa.

2. Yhteisten turvallisuustavoitteiden (YTT) ensimmäiselle erälle annetut arvot

Riskiluokka	YTT-arvo ($\times 10^{-9}$)		Mittayksikkö
Matkustajiin kohdistuva riski	YTT 1.1	250,0	Merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden matkustajien painotettu määrä vuodessa / henkilöjunakilometrien määrä vuodessa
	YTT 1.2	2,01	Merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden matkustajien painotettu määrä vuodessa / henkilökilometrien määrä vuodessa
Työntekijöihin kohdistuva riski	YTT 2	77,9	Merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden henkilöstöön kuuluvien painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa
Tasoristeysten käyttäjiin kohdistuva riski	YTT 3.1	743,0	Merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden tasoristeyksen käyttäjien painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa
	YTT 3.2	tieto puuttuu (*)	Merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden tasoristeyksen käyttäjien painotettu määrä vuodessa / [(junakilometrien määrä vuodessa $\times$ tasoristeysten määrä) / raidekilometrien määrä]
"Muihin" kohdistuva riski	YTT 4	18,5	Merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden luokkaan "muut" kuuluvien painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa
Rautateiden tiloja luvattomasti käyttäviin henkilöihin kohdistuva riski	YTT 5	2 030,0	Merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden rautateiden tiloja luvattomasti käyttävien henkilöiden painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa
Koko yhteiskuntaan kohdistuva riski	YTT 6	2 510,0	Merkittävässä onnettomuuksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotettu kokonaismäärä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa

(*) Tämän YTT:n laskemiseen tarvittavat tasoristeysten ja raidekilometrien määrää koskevat tiedot eivät olleet asianmukaisen luotettavien tietojen keräämisen aikaan (suurin osa jäsenvaltioista ilmoitti tiedot raidekilometrien sijasta ratakilometreinä jne.).

OIKAISUJA

Oikaistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 388/2010/EU, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2010, makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle

(Euroopan unionin virallinen lehti L 179, 14. heinäkuuta 2010)

Kansilehdellä ja sivulla 1, päätöksen nimessä:

korvataan: "Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 388/2010/EU"

seuraavasti: "Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 646/2010/EU".

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyllä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI